

Література

1. Поширеність хронічних асоційованих субклінічних ендометритів в стадах корів молочних порід промислових ферм / О. Г. Гуменний та ін. *Аграрний вісник Причорномор'я*. 2019. №93. С. 9-16.
2. Лікування корів за субклінічного ендометриту та його профілактика [Електронний ресурс] / А. Й. Краєвський [та ін.]. *Вісник Сумського національного аграрного університету : науковий журнал. Сер. "Ветеринарна медицина"*. Сумський національний аграрний університет. 2015. Вип. 1 (36). С. 199-203.
3. Любецький В. Й., Борисевич Б. В. Мікроструктурні зміни в тканинах матки корів при метриті. *Ветеринарна медицина України*. 1997. №7. С. 15–16.

УДК619.616.98

БУГУЦЬКА Марта, здобувачка вищої освіти II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **ГОРЮК Юлія**, доктор ветеринарних наук, доцент
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
м.Кам'янець-Подільський, Україна

ЛІМФАТИЧНІ ВУЗЛИ, ЇХ ЗНАЧЕННЯ У РОБОТІ ІМУННОЇ СИСТЕМИ

Лімфатичні вузли, відіграють важливу роль в імунній системі. Це невеликі бобоподібні структури, які фільтрують лімфатичну рідину та служать місцем для активації імунної відповіді. Розуміння лімфатичних вузлів має важливе значення для розуміння різних захворювань, імунології та лікування.

Метою роботи було дослідити будову, функції та значення лімфатичних вузлів у підтримці імунної системи.

Лімфатичні вузли складаються з лімфоїдної тканини, в якій містяться лімфоцити (В-клітини та Т-клітини). Структура включає зовнішню кору і внутрішню мозкову речовину. Вони фільтрують лімфатичну рідину, затримуючи хвороботворні мікроорганізми та сторонні частинки, а також сприяють активації імунних клітин.

Поверхневі лімфатичні вузли розташовані безпосередньо під шкірою, часто досліджуються під час медичних оглядів. Вони включають вузли в шийній (шия), пахвовій (пахвовій) областях.

Глибокі лімфатичні вузли розташовані глибше в тілі та включають вузли, пов'язані з внутрішніми органами. Вони відіграють важливу роль у відтоку лімфи з глибоких тканин.

Лімфатичні вузли необхідні для активації та проліферації лімфоцитів. Коли патогени потрапляють в організм, вони переносяться до найближчих лімфовузлів, де ініціюється імунна відповідь. Після інфікування деякі лімфоцити стають клітинами пам'яті, що дозволяє швидше реагувати на майбутні інфекції тим самим збудником.

Лімфаденопатія цей стан відноситься до збільшення лімфатичних вузлів, що часто вказує на інфекцію, злоякісне новоутворення або аутоімунні захворювання. Розуміння причин і наслідків лімфаденопатії має вирішальне значення для діагностики.

Ураження лімфатичних вузлів є критичним фактором визначення стадії раку. Наприклад, при раку молочної залози стан пахвових лімфатичних вузлів допомагає визначити ступінь захворювання та підібрати адекватний підхід до лікування.

Ультразвукове дослідження, комп'ютерна томографія та магнітно-резонансна томографія можуть бути використані для оцінки розміру та аномалій лімфатичних вузлів, допомагаючи в діагностиці різних захворювань. Пункційна біопсія може бути виконана на підозрілих лімфатичних вузлах, щоб визначити наявність ракових клітин або інших захворювань. У деяких випадках, особливо якщо є підозра на рак, може знадобитися хірургічне видалення та обстеження лімфатичних вузлів.

Таким чином, лімфатичні вузли є критично важливими компонентами імунної системи, які відіграють важливу роль у фільтрації лімфи, активації імунної відповіді та участі в різних клінічних станах. Їхнє вивчення має важливе значення для розуміння як здоров'я, так і хвороби, що веде до обґрунтованої діагностики та стратегій лікування. Завдяки безперервним дослідженням і клінічній практиці наше розуміння лімфатичних вузлів буде розвиватися, покращуючи догляд за пацієнтами та результати в різних сферах медицини.

УДК 636.01.083.159.591.51

БУГУЦЬКА Марта, здобувачка вищої освіти II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **САВЧУК Любов**, кандидатка с.-г. наук, доцентка

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський, Україна

ОБҐРУНТУВАННЯ ПОВЕДІНКИ ТВАРИН

Для ветеринарів знання поведінки тварин є обов'язковим з метою проведення науково-обґрунтованих заходів профілактики і створення оптимальних умов утримання здорових, а особливо хворих тварин.

Поведінка тварин (етологія) – це сукупність виявів зовнішньої, переважно рухової активності тварин, спрямованої на встановлення життєво необхідних зв'язків організму з навколишнім середовищем. Назагал, виділяють кілька типів поведінки: харчова, захисна, гігієнічна, дослідницька. Також поведінка буває вроджена та набута.

Кожна тварина має свій індивідуальний характер. Серед них трапляються сміливі та обережні, жваві та спокійні, ті, хто віддає перевагу веселошам та самотникам. Це відображається в особливостях поведінки.